

misli, kako vesela je še le mati svojega Janezka objemala in Boga hvalila. Nikdar potem ga nista več samega domá pušala. Lepo je Janezek odrastel, in se svojim starišem za njihovo skerb hvaležnega storil, ker je za nje v njihovi starosti marljivo skerbil, kakor so oni za njega skrbeli in ga iskali, ko se je še otrok v šumi zašel. Še le pred nekimi 15 leti, kakor so mi moj rajni oče dostikrat pripovedovali, je Janez, priden in skerbni mož, brez otrok v slovenskih Goricah umrl, obžalovan od vseh, ki so ga poznali. — Stariši! povzemite si iz tega nauk; pa tudi ti nezvestnež, glej! kako te neumna živina v zvestobi prekosí!

Juri Pavalec.

Zmešnjava jezika.

Ni dolgo, kar se je nekaj prav smešnega pri enem gospodu v C. pripetilo. Pride namreč po navadi neki posel (pot), ki je že precej prileten, pa zmiraj prav dobrovoljen, v mesto k gospodu in mu podá pismo, ktero je iz kmetov prinesel. Bilo pa je ravno poldne. Rečejo mu toraj gospod se vsesti in počakati, da bo kaj jesti dobil. To tudi stori. — Sedaj ga začno izpraševati, kako mu gré in kaj domá počnejo? Jame toraj prav priprosto odgovarjati in med drugim tudi reče: „Sadá sem sinu dom črez dal in sem šel na „avceh (Auszug)“. Gospod ga pa zavernejo rekoč: „Ne smete reči „avceh“, ampak „prideržek“! Priprosti kmet pa odgovori: „Ja, „prideržek“ je pač po nemško, „avceh“ pa po naše!“ Vsi pričujoči so se serčno smejali. — Glejte, tako deleč smo jo že pripravili, da naši kmetje imajo domače slovenske besede za nemške, nemške pa za slovenske!

Vijanski.

Novičar iz mnogih krajev.

Iz Milana je 15. dan t. m. telegraf sledečo novico na Dunaj oznanil: „Danes ob poltreh sta presv. Cesar in Cesarica zdrava le-sem prišla; Milaneži so Ju sprejeli z živim veseljem; podala sta se naprej v stolno cerkev, kjer se je zahvalna pesem slovesno pela“. „Triest. Zeit.“ piše, da leta 1838 je bil prihod cesarjev res kaj sjajno obhajan, vendar od takšnjega, kakoršni je bil današnji, se nahaja v zgodovini malo izgledov. Več kot 100.000 ljudi je šlo Nj. Veličanstvoma naproti; lombarški plemenitaži so razodeli vès svoj, še na španjsko mogočnost opominjajoč lišp; od vseh strani so Jima doneli nadušeni slavokličci. Od ust do ust gré ravno zdaj — piše omenjeni časnik — vesela govorica od vesvoljnega pomilostenja, od naprave lombarško-benečanskega mesto-kraljestva s sedežem v Milani in od večjih pravic deželnega namestovavstva. In verjetno je, da bi se utegnili to spolniti, ker, kakor se je „Gazz. piemont.“ telegrafilo, je presv. Cesar ob svojem dohodu na odgovor milaneškega župana odgovoril: „Vse sem pozabil“. — Iz Dunaja se piše v „Allg. Zeit.“, da se za gotovo sliši, da je minister Bruk, ko se je te dni za Cesarjem v Milan podal, seboj vzel novo postavo, po kateri se ima preklicati stara postava od odertije veljavna od leta 1803, ki ni več primerna našim časom, in da se tedaj smé kmali pričakovati, da bo — pod nekaterimi prideržki — merilo dnarnih obrest ali činžev odvezano sedanjih vtesnjav. — Preteklih 25 let se je število vsako leto v našem cesarstvu posmojenih cigár od 3 milijonov na 900 povzdignilo; če se možkih v našem cesarstvu šteje 10 milijonov, pride tedaj na vsakega čez leto na 90 cigár; ker pa komaj vsakega desetega možkega moremo šteti v versto tobakarjev, pride tedaj za ostale po 900 smodk na vsakega. Kolika nepotrebna potrata! bo rekel marsikdo po pravici. — Švajcarski zvezni zbor je 15. dan t. m. z 91 glasovi zoper 4 sklenil, da se imajo vjeti puntarji izpustiti proti temu, da se tako dolgo, dokler ne bo švajcarsko-pruske pravde konec, podajo na Francozko. Kako čudno se obnaša „Moniteur“.

časnik francozke vlade! Ni dolgo, kar je sila ostro žugal Švajcarjem; te dni pa žuga Prusom, da se nimajo zanašati na francozko dobrovoljnost, ako se ne udajo določenim pogojem. — Sliši še, da se bo morebiti še ta mesec v Londonu začel vladni zbor, ki ima dognati švajcarsko-prusko pravdo. — Komaj bo ta homatija dognana, se je bati, da pride napolitanska in španjska na versto, zakaj že se spet slišijo iz teh dežel reči, ktere očitno kažejo, da je žerjavica nepokoja le zakrita, pa ne ugasnjena. — Iz Gerškega se slišijo bolj novice, ker ste angležka in francozka vlada sklenile berž ko berž domú poklicati svoje vojne ladije in armade. — V saboto je stal morivec pariškega škofa res pred porotno sodbo, ki ga je k smerti obsodila. Zagovornik ga je zagovarjal s tem, da ni zdrave pameti; pa ni nič opravil. Hudodelnik je pred porotniki in sodniki tako silno razsajal, da so ga mogli iz sodivnice tirati. — Na Francozkem se že pripravljajo na nove volitve poslancov v državni zbor, in ker sedaj hočejo tudi taki voliti, ki so zoper Napoleonovo vlado in so se dosihmal kujali in niso volili, se napravljajo tako mnoge težave državnemu zboru. — Kakor se francozka in rusovska vlada čedalje bolj sprijaznujete, tako se angležka in francozka čedalje bolj oddaljuje, ako smemo napol vladnim francozkim časnikom verjeti, ki skor vsaki dan pikajo Angleže zavolj njih vedenja v Azii. Ker bi tudi Francozi radi svojo oblast razširili v Azii, se jim za zlo zdí, da so Angleži samotež, to je, brez Francozov, začeli vojsko s Perzijani. — Eno smešnico, ki smo jo ravno brali, moramo še povedati svojim bravcem iz Amerike, kjer imajo nekteri stariši navado, namesto naših kerstnih imen otrokom vsake sorte priimke dajati; tako, na priliko, se v eni rodovini v Detroy-i imenujejo sinovi: prvi Stiknejev, drugi Stiknejev, tretji Stiknejev; hčere pa: prva Stiknjeva, druga Stiknjeva itd.; — v Filadelfi je dal oče svojemu sinu ime „konec“; ker pa mu je žena za tem sinom povila še dva, je enega imenoval „nameček“, drugega pa „dodatek“. Ali ne bo rekel vsak: Bog daj norcom pamet!

Zimski dan.

Solnce se od deleč skriva,
Vrana leta okrog hiše,
Tenek veter zvunej piše,
Tla pa debel sneg pokriva.

Al na klancu je vse živo,
Skupaj so 'z vasi otroci,
Vsak seni v premerli roci
Vozi in derži se krivo.

Starček gleda 'z tople hiše,
In spomin se mu posili,
Dni premišlja, ki so — bili,
In na tihem solze briše.

S. Jenko.

Pomenki v zadevah slov. slovnika. Na vprašanje naše v 2. listu so nam prijatli od več slov. strani odgovorili — hvala lepa jim! — pa nobeden ne more povedati, da bi bil kje kako slovensko prislovico slišal, ki se ujema z nemško: „Gute Miene zum bösen Spiel machen“. Tedaj „ad acta“ ž njo. Toliko več pa smo jih dobili za „Hat Geld wie Mist“. Akoravno sedanji časi občnega dnarnega pomanjkanja zelo redko pripusté rabo prislovice „Er hat Geld wie Mist“, so se še vendar iz nepozabljive dōbe „žvenka in evenka“ ohranile sledeče: „Ima dnarja kot peska — kot čepin (čepin) — kot smeti — kot eunj — kot blata — kot gnoja — na sile — na cente“. Tudi se sliši: „ima dnarjev kot hudič toče“, „kakor da bi mu jih škrat nanašal“, — „ima dnarjev, da mu možnja zulje dela“. — „je bogat, da komaj terpi“ — „ima mačka v skrinji“, — „ima penez na mere“. — „ima penez na hiljade“ (na ogerski meji Štajarskega.)

Pogovori vredništva. Svojim častitim dopisovavcom: Hvala prelepa za poslane zanimive spise! Sledili bojo vsi, eden za drugim, berž ko bo moč. To v zagotovilo, da smo jih prejeli.